

И птичката е мъничка.

(Пъе се на хоро).

145.

Бързо

Добре ми дошелъ, драгинко,
Да раздумае байчо ти,
Че сме се снощи карали
И грозни думи думали.
Че той ми рече, драгинко:
— „Иди си, Донке, у дома,
Че си ми още мъничка,
Не можешъ деца да гледашъ.“
А азъ му рекохъ, драгинко:
— „И птичката е мъничка,
И тя си гнѣздо завива,
Сини яйчица нанася,
Пъстри пиленца измжтва,
Храни ги да ги отхрани,
И ги по гора разпраща
Да ставатъ бащи и майки.“